

Hdžež so módrja, zelenja

Handrij Zejler / z ludu

1.

Hdžež so módrja, zelenja
naše hory, hajnišća,
hdžež mje strowja zetkujo
w znatym słowje krajenjo:
|: Tam su moje wjesela,
tam mje ćehnje, tam chcu ja. :|

2.

Hdžež te zwony na cyrkwi
lubje rěča k wutrobi,
do wsy hlada z wječorka
pozłočana cyrkwička:
Tam su moje wjesela ...

3.

Hdžež tam rěka pluskoce
přez te hona domowne,
hdžež do hatka, do rěčki
swěća jasne hwězdzički:
Tam su moje wjesela ...

Lipa

*Słowa a melodija:
Jan Rječka (1878–1915)*

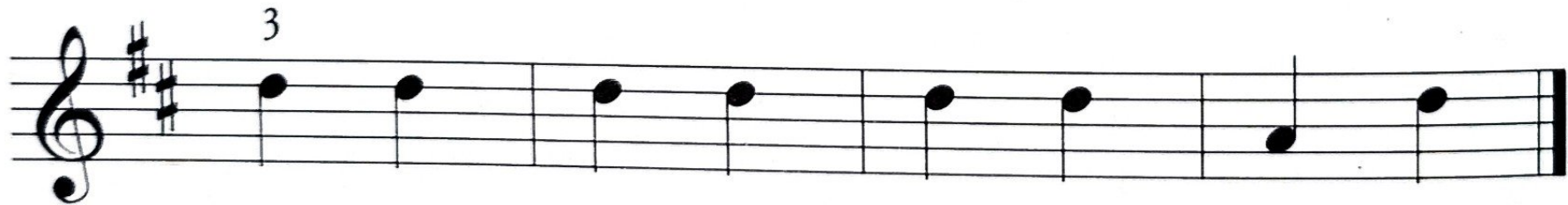
kanon

We wsy ste - ji rja - na li - pa ze - le - na.

Pčoł - ki po njej zyn - čo, frun - čo lě - ta - ja.

Zum, zum, zum, zum, zum, zum, zum, zum.

Wjesele džensa

Njebjelčanska trójka / Jan Bulank

1.

Wjesele džensa so zetkawamy tu,
přećelstwo hajić ze zhromadneje
rejku.

Spěwy njech zaklinča přez cytu
žurlu.

Starosće tak so wšitke zabudu.

Hercy, nětk hrajće najrjeńše
pěśnički!

Bratře, wzmi holčku a spěšnje do
rejki!

Korčmarjo, nalij nam naše šklenički!

Pijmy strowosći!

Kajka je to radosć w našej
młodžinje!

Stari čuja žadosć, być jónu młodži
'šće.

Hdyž b'dže swjedžeń nimo, praji
kóždy z nas:

Schadžować so chcemy prawje husto
zas.

Ženje tak rjenje njej' było

Jurij Paler / Jan Bulank

1.

Ženje tak rjenje njej' było

kaž džensa tu pola nas.

Takle by swječić so měło

mjez nami husćišo zas.

|: Radosć so zbudži, hdyž kapata

hudži

nam pėsničku wo lubosći. :|

|: Žiwjenje rjeńše je,

hdyž takle wjesele

tudy so radujemy. :|

Katyržinka, swěrna moja

Handrij Zejler / z ludu

1.

Katyržinka, swěrna moja,
daj so trochu dopomnić,
|: hdže ty mje a ja će
k přenjom razej, k přenjom razej
zbožo mějach wuhladać :|

2.

Praj, hdže je tón pućik, šćežka
a hdže je to městačko,
|: hdžež so mój zetskachmoj
k přenjom razej, k přenjom razej
a što tehdy myslachmoj. :|

3.

Praj, što běchu přenje słowčka,
naju słowčka bojazne,
|: kiž mój smój rěčaťoj
k přenjom razej, k přenjom razej
ponazdala hromadže. :|

4.

A kak namaj tehdom běše
a što tehdy začuchmoj,
|: hdyž sej mój wuznachmoj
k přěnjom razej, k přěnjom razej
naju horce lubosća. :|

5.

Hdže ha je te rjane lětko
a hdže je tón jasny džeń,
|: hdžež so to spočało
k přěnjom razej, k přěnjom razej,
zo naj' zbožo rjane kće? :|

wuwzate z:

Towaršny spēwnik
Što radosć rjeńšu dawa